Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei. În străinătate 6 lei.
Taxe poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 241 Sâmbătă 6 Septembrie 1941
12 Pagini

ASOCIAŢIUNEA SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

VIRTUŢILE NEAMULUI

Reproducem, cu un sentiment de o mândrie lesne de înţeles, următoarele constatări apărute în două mari ziare italiene:

„Bătălia Odesei a fost până azi glorios rezolvată de valoarea infanteriei româneşti, care a cucerit cu baioneta numeroase poziţii dela periferia oraşului... Impotriva enormei masse de soldaţi bolşevici şi de baraje de tot felul, armata română a dovedit vitejia şi valoarea sa".

Iar în comunicatul înaltului comandament german citim: „Aviaţia română a luat o parte importantă la marile succese de pe frontul de sud. Până la sfârşitul lunii August, aviaţia română a nimicit 433 de avioane sovietice şi a susţinut în chip admirabil operaţiunile armatei terestre".

Aceste succese strălucite ale tinerei aviaţii române, care în acest război a primit adevăratul botez de sânge şi şi-a afirmat valoarea, sunt cu atât mai vrednice de relevat şi cu atât mai dătătoare de bucurie, cu cât din punctul de vedere al numărului de avioane, ea a fost în toate încercările în izbitoare inferioritate numerică faţă de aviaţia duşmană.

Totuşi, aviatorii noştri, al căror elan şi a căror îndrăzneală se întregesc aşa de bine cu priceperea şi dibăcia în mânuirea aparatelor, au fost în mod constant biruitori, au pus mereu pe fugă pe duşman şi i-au cauzat pierderi din cele mai grele.

Fireşte că, pe lângă aviaţie şi infanterie, şi unităţile româneşti din celelalte arme au fost la înălţime, stârnind aprecierile măgulitoare, dar meritate, ale aliaţilor noştri şi băgând groaza în rândurile armatei duşmane.

Aşa dar, şi cu prilejul acestui război, se afirmă virtuţile virile ale neamului, se face dovada că vechia şi atât de des încercata vitejie românească n'a suferit nici o scădere şi nici o ştirbire, ci, dimpotrivă, este în creştere. Inaintaşii noştri, generaţiile din trecutul frământat al ţării, pot privi cu mândrie şi mulţumire la urmaşii lor de astăzi. In această însuşire de bază stă chezăşia de un viitor mai bun pentru neam şi pentru ţară.

Ea îşi are explicaţia — o explicaţie simplă şi firească.

Vitejia românului, curajul dispreţuitor de moarte cu care luptă pe câmpurile de război sunt, în primul rând, o moştenire a strămoşilor, o moştenire a elementelor din care a fost plămădit neamul românesc. Şi dacii, băştinaşi ai ţării, şi romanii, care i-au cucerit şi asimilat, erau deopotrivă de viteji, deopotrivă de dispreţuitori de moarte. Din fuziunea lor nu putea ieşi decât un popor, care să moştenească virtuţile lor bărbăteşti. Poporul român le-a moştenit — şi din cauza aşezării sale geografice şi a numeroşilor duşmani, cari nu i-au dat niciodată răgaz să ducă un trai mai liniştit, a fost nevoit să cultive aceste însuşiri şi să le desvolte.

Mai este un factor, care a tras greu în cumpăna formării caracterului de luptător viteaz al românului. Acest factor trebue căutat în cuvintele pe care nemuritorul Eminescu le-a pus în gura lui Mircea cel Bătrân: „Eu îmi apăr sărăcia, şi nevoile şi neamul".

Aşa a fost sortit de geografie şi de istorie poporul român: să-şi apere sărăcia şi nevoile şi neamul. N'a fost un popor imperialist, n'a avut veleităţi de cuceriri de teritorii străine, n'a râvnit — cum stă scris la Scriptură — la bunul altuia. El întotdeauna s'a apărat de duşmanii doritori de a-l nimici şi n'a avut altă ţintă decât să-şi strângă la un loc pe fraţii săi de un sânge şi de o lege şi să-şi vadă ţara întregită în hotarele ei drepte şi fireşti.

Deaceea, în toate războaiele, ostaşul român a avut convingerea, pe deplin întemeiată, că luptă pentru păstrarea fiinţei etnice a neamului, pentru apărarea pământului frământat cu atâta sânge românesc, deci pentru cauza cea mai dreaptă şi mai sfântă cu putinţă.

Cine luptă pentru o astfel de cauză, găseşte în dreptatea şi sfinţenia ei izvorul de energie şi avânt şi imboldul ca să lupte cu tot curajul şi să înfrunte fără a şovăi orice primejdie.

Aşa a fost în toate războaiele ce i-a fost dat românului să poarte. Nu există un singur caz, în tot decursul istoriei, ca românii să fi întreprins războaie, a căror dreptate şi legitimitate ar fi putut fi puse cât de cât la îndoială. Iar dacă e vorba de războiul de astăzi, război pentru reîntregirea graniţelor şi izbânda civilizaţiei şi credinţei creştine, este de prisos să stăruim asupra desăvârşitei lui dreptăţi şi legitimităţi.

DOUĂ UNITĂŢI ROMÂNE
CITATE PE ARMATĂ PENTRU ACTE DE BRAVURĂ
COMUNICAT Nr. 9, DIN 4 SEPTEMBRIE 1941

Cartierul General al Comandamentului frontului româno-german comunică:

Se citează pe armată Flotila 2 vânătoare I. A. R., care a doborît în luptă cu un inamic întotdeauna superior în număr, 58 avioane; bateria antiaeriană căpitan Popescu Aurel-sublocotenent Balmez Aurel, care a doborît 21 avioane inamice.

OPERAŢIILE DE PE FRONTUL ORIENTAL
LUPTE CRÂNCENE IN SECTORUL PETERSBURG

de R. SEIŞANU

Pe frontul de nord, după comunicatul cartierului general al armatei finlandeze, în istmul Careliei, între lacul Ladoga şi golful finlandic, trupele sovietice au suferit o înfrângere completă. Ele au fost respinse spre sud de linia vechei frontiere — acea dinainte de 1940 — cu pierderi severe: peste 10.000 de prizonieri, 300 de tunuri, multe tankuri şi divers material de război. In sectorul de vest al istmului Careliei continuă operaţiunile de curăţire a terenului de rămăşiţele unor detaşamente sovietice.

Intr'un apel adresat armatei finlandeze, mareşalul Mannerheim, după ce anunţă liberarea ţinutului Careliei şi a întregului teritor ce a fost răpit Finlandei prin pacea dela Moscova din 1940, spune că „n'a sosit încă momentul de a lăsa din mână sabia spre a pune mâna pe coarnele plugului".

In sectorul Petersburg lupte crâncene sunt în curs. Un grup însemnat de forţe, aparţinând armatei de nord sovietice, comandată de mareşalul Voroşilov, a fost încercuit de trupele germane la est de calea ferată Petersburg-Moscova, în spaţiul cuprins între lacul Ladoga şi această cale ferată.

Pentru apărarea sectorului ameninţat, Petrograd-lacul Ladoga, au fost concentrate forţe însemnate sovietice. Alte operaţiuni sunt în curs în zona centrală a frontului. Trupele mareşalului Budieny, care se găsesc la est de Niprul mijlociu şi inferior, au făcut încercări de a trece fluviul pe malul apusean, în câteva puncte, dar ele au fost pretutindeni zădărnicite în faza lor iniţială de focul puternic al artileriei şi mitralierelor germane.

In sectorul Niprului mijlociu artileria germană de toate calibrele a ţinut sub un violent bombardament poziţiile întărite sovietice de pe malul opus.

Mareşalul Budieny, comandantul grupului de armată roşie de sud, caută să organizeze o linie de rezistenţă de-alungul Niprului mijlociu şi inferior spre a apăra regiunea industrială a Donetului şi Crimeea.

In cursul nopţii de 2—3 Septembrie, cinci vase de transport sovietice, escortate de o canonieră şi două vedete, au încercat să se apropie de un punct al coastei Mării Negre, ocupat de germani, spre a debarca trupe, dar au fost silite să se retragă în larg, de forţele germane ce apără acea coastă.

Inaintarea trupelor germane
provoacă ingrijorare la Moscova şi Londra
Noui complicaţii in Orientul apropiat

Prin telefon dela corespondentul nostru din Berlin

Berlin, 4. — In cercurile germane se constată că, atât la Moscova cât şi la Londra domneşte o nervozitate crescândă.

Neliniştea generală din cauza situaţiei militare a devenit şi mai mare, în urma faptului că, comandamentul militar german a întins vălul secretului asupra desfăşurării operaţiunilor militare. Puţinele ştiri care, totuşi, au fost publicate, au provocat o nervozitate şi mai accentuată în cercurile anglo-sovietice, de oarece înaintarea germană continuă pe toate fronturile.

Englezii sunt, în special, ingrijoraţi de soarta Petersburgului. Ştiri din străinătate anunţă că trupele germane s'ar afla la 30 km. de acest oraş.

❖

Presa germană se ocupă, azi, cu ocazia atingerii vechei frontiere finlandeze de către armatele mareşalului Mannerheim, de capacitatea de luptă a acestui aliat şi constată că finlandezii au realizat succese însemnate, cu toate că au numai o mică armată.

Aceste succese au cerut, de sigur, şi jertfe, însă ameninţarea bolşevică a fost înlăturată pentru totdeauna.

Manifestul mareşalului Mannerheim către armata finlandeză este expresiunea recunoştinţei poporului finlandez faţă de soldaţii săi.

❖

Azi s'a comunicat că tonajul vaselor britanice scufundate în luna August a atins cifra de 537.000 tone, cifră care a produs o deosebită satisfacţie. Această cifră este, totodată, o dovadă a capacităţii de luptă a Germaniei, care a izbutit să menţină cifra vaselor britanice scufundate la acelaş nivel ca şi cel din lunile trecute, cu toate că trebue să ducă lupte grele pe frontul de răsărit.

❖

Situaţia din Orientul apropiat pare să nu se liniştească. Incidentele dintre trupele turceşti şi sovietice la frontiera turco-iraniană sunt o dovadă a situaţiei încordate dela această frontieră.

Totodată, unele ştiri anunţă că Anglia şi-a aruncat privirile asupra Afganistanului. Se pare că Londra se va folosi aci de acelaş pretext întrebuinţat faţă de Iran şi anume de minciuna unei ameninţări germane. Până acum nu se poate şti încă cât de mult s'a desvoltat planul britanic în ce priveşte Afganistanul. Deasemenea nu se ştie dacă Rusia Sovietică va participa la acest atac sau nu. Sigur este că Anglia are tot interesul să subjuge această ţară, spre a crea un front unitar anglo-sovietic.

❖

La Ankara a produs o deosebită senzaţie părerea americană că Rusia Sovietică are nevoe de o intrare în Dardanele. Această declaraţie a produs la Ankara o indignare profundă şi afirmaţiile americane au fost respinse cu energie.

❖

Svonurile despre o întrevedere între preşedintele Statelor Unite şi preşedintele consiliului japonez au fost desminţite la Washington. Din această cauză, nu s'a luat la Berlin nicio atitudine faţă de acest svon.

CONDUCĂTORUL IN INSPECŢIE PE FRONT

Mareşalul Antonescu în inspecţie la un post de comandă de pe frontul Odessei. (P. P.)

MERITATĂ GRIJE OBŞTEASCĂ

de I. VION

O emoţie sinceră, caldă, desăvârşită, cuprinde tot sufletul românesc în faţa elogiilor pe cari observatorii străini le aduc dârzeniei şi bravurei cu care ostaşii români luptă pe front să apere pământul căminul, credinţa şi libertatea noastră a tuturor. Omagiile oficialităţii şi tehnicienilor germani — a căror pricepere şi valoare sunt recunoscute de întreaga opinie mondială — confirmă depe teren puterea de rezistenţă, neşovăitoarea atitudine în faţa pericolelor şi neclintita disciplină a armatei noastre compusă în imensă majoritate din acei fii ai satelor cari n'au mânuit decât plugul... Instinctul dragostei de neam dă puteri nebănuite braţelor, călăreşte sufletele, totul dispare din gânduri rămânând vie doar credinţa că pe front se hotărăşte liniştea şi viaţa tuturor celor rămaşi acasă, continua existenţă a neamului întreg care ştie să sfinţească numele celor cari, oriunde, au avut conştiinţa necesităţii contribuţiei lor la firul neîntrerupt al marei familii româneşti, sintetizată în noţiunea atot cuprinzătoare, Patria.

Dar, dacă şi acolo, în vâltoarea focului ucigător, în faţa duşmanului infinit mai numeros, pregătit din vreme să invadeze şi să pună sub genunchii bolşevismului munca, rodnicia şi credinţa europeană, toată civilizaţia câştigată de secole; dacă aşezarea noastră etnică şi geografică ne-a impus rolul de avant-gardă, datori suntem să facem totul spre a dovedi nu numai recunoştinţa pentru fiii şi fraţii noştri cari nu şi-au precupeţit jertfele de sânge, nu numai pentru urmaşii lor, dar pentru întreaga operă educativă a viitorimei, pentru acea înlănţuitoare dragoste de glie fără de care naţiunile sunt sortite dezmembrării şi pieirii.

Să nu mai repetăm greşelile din trecut. Să avem mereu în minte adevărul etern că un neam se cinsteşte pe sine şi îşi consolidează temeinic bazele continuităţii, cinstindu-şi oamenii cari cu faptele lor au afirmat puterea de viaţă a naţiunei lor.

Regulamentul anunţat de statutul invalizilor, accidentaţilor de război şi urmaşilor celor morţi sau dispăruţi în război, statut al cărui text l-am publicat în numărul de eri, trebue să constitue o operă completă de asistenţă la înălţimea jertfelor pilduitoare pentru viitorime.

Capitolul din lege privitor la pregătirea profesională şi la reeducarea funcţională a invalizilor de război cărora li se deschid câmpuri de activitate în domeniile aptitudinilor lor, este menit să aducă o contribuţie efectivă în economia generală a ţării, contribuţie experimentată în ţările din Occident. Creiarea unei Case pentru invalizii inepţi pentru vre-o activitate manuală, corespunde de asemenea unei vii necesităţi şi cazurile amintitoare ale uitărilor din trecut o fac şi mai resimţită.

Consultarea oamenilor cu experienţa cari cunosc dificultăţile legiferării trecute în această materie, înlăturarea celor cari sub diferite forme ori denumiri ar încerca din nou să exploateze o cauză sfântă, grija de a nu omite nimic din ceace trebue să fie mereu prezent în preocuparea colectivităţii, pot face din regulamentul legii ale cărui principii sunt enunţate în statutul publicat ieri, un tot puternic, un postament definitiv al unui aşezământ naţional.

Şi, mai presus de toate, în alcătuirea legii şi regulamentului cari privesc consecinţele luptei de apărare, dar mai ales în aplicarea acestei legi, trebue pusă nu numai o omenească înţelegere, nu numai o frăţească dragoste, ci conştiinţa unei acţiuni de mare suprafaţă, care nu se referă numai la fiinţe aparte, ci la viaţa în timp a neamului întreg, la exemplificarea recunoştinţei sincere a unui popor faţă de apărătorii existenţii lui, la întreţinerea spiritului de jertfă pentru binele obştesc, la menţinerea mereu aprinsă a făcliei dragostei de ţara care ne-au încredinţat-o înaintaşii şi pe care urmaşii sunt datori s'o ducă mai departe vie, clară, simbol şi ţel veşnic al unităţii româneşti!

O DATORIE DE RECUNOŞTINŢĂ

de N. BATZARIA

Citim cu inima îndurerată şi cu un sentiment de pioasă recunoştinţă listele cuprinzând numele vitejilor căzuţi pe câmpurile de luptă din răsărit pentru izbânda dreptăţii româneşti şi pentru izbânda crucii şi civilizaţiei. Ne oprim asupra fiecărui nume din aceşti eroi şi tot binecuvântând amintirea lor, se conturează din ce în ce mai lămurit înaintea ochilor minţii noastre adevărul, că putine neamuri pe pământ au luptat şi au sângerat pentru a-şi apăra fiinţa etnică şi dreptul la o viaţă liberă în măsura în care i-a fost sortit neamului românesc să lupte şi să sângereze. Istoria poporului român este doar un şir neîntrerupt de lupte şi de jertfe.

Citim din nou numele vitejilor, cari cu jertfa vieţii lor asigură victoria armelor româneşti. Vedem înfrăţiţi prin moarte glorioasă români din toate păturile sociale şi din toate ţinuturile unde răsună graiul nostru românesc. Insă mai vedem ceva, iar un sentiment cărui nu ne putem împotrivi, ne impune datoria de a împărtăşi pe această cale şi altora, adică acelora cari îşi vor da osteneala să ne citească, adevărul pe care îl vedem şi care este de mult

Continuare in pag. 2-a

M. S. REGELE
ŞI M. S. REGINA MAMĂ ELENA AU PRIMIT PE RĂNIŢII DIN SINAIA

Eri, M. S. Regele şi M. S. Regina Mamă Elena au primit la castelul Peleş pe ofiţerii răniţi aflaţi acum în stare de convalescenţă, dela spitalele din Sinaia.

Suveranul şi Augusta Sa Mamă s'au interesat de starea lor, de împrejurările în care au fost răniţi şi de modul cum au fost ingrijiţi în spitale.

Ofiţerii au povestit episoade din luptele la care au participat, fiind ascultaţi cu atenţiune deosebită de M. S. Regele.

După recepţie şi vizitarea Castelului, răniţii au fost invitaţi la masă de Suveran şi M. S. Regina Mamă Elena.

Aceste câteva clipe, petrecute de răniţi în jurul Suveranului, au produs nespusă bucurie în sufletul lor, făcându-i să uite suferinţele îndurate din cauza rănilor primite pe câmpul de luptă.

I. P. S. S. Mitropolitul Ardealului dr. Nicolae Bălan, cu ierarhii şi preoţimea ardeleană misionară, înaintea plecării lor spre Basarabia
(Reportajul în pag. 7-a)

In recenta întrevedere dintre Fuehrer şi Duce s'a discutat situaţia României

Roma, 4 (Rador). — *Cunoscutul ziarist Guido Puccio a ţinut o conferinţă la radio Roma, intitulată: „Obiectivele fixate de Mussolini şi Hitler corespund supremelor interese naţionale ale României". Conferenţiarul, după ce în introducerea cuvântării sale infierează cu indignare propaganda străină îndreptată impotriva României, a spus următoarele:*

„La această propagandă, România generalului Antonescu răspunde cu victoriile ei de pe câmpul de bătae. Iar toate ziarele italiene au fost fericite să sublinieze succesele aviaţiei româneşti în cursul ultimei săptămâni şi în deosebi cele din ziua de Vineri, când treizeci de avioane inamice au fost doborâte".

Referindu-se la recenta întrevedere dintre Hitler şi Mussolini d. Guido Puccio a spus:

„Deacum înainte ceeace se întâmplă în această parte a Europei este o istorie comună. Este deasemeni limpede, că întrevederea celor doui conducători de popoare este în legătură cu soarta românilor şi cu soarta popoarelor italian şi german".

„România—continuă conferenţiarul — nu se poate simţi sigură decât prin zdrobirea completă a monstruoasei Uniuni Sovietice, — sursă de ameninţări ,de vexaţiuni şi de nedreptăţi.

„In această privinţă, nu pot să existe compromisuri: soluţia trebue să fie totalitară şi radicală.

„Obiectivele stabilite de Mussolini şi de Hitler în întrevederea recentă corespund prin limpezimea lor, cu idealurile şi interesele supreme ale noului Românii şi ale noului Europe. Luptând alături de aliaţii săi, poporul român se bate pentru o Patrie mai mare, mai bună şi mai sigură".

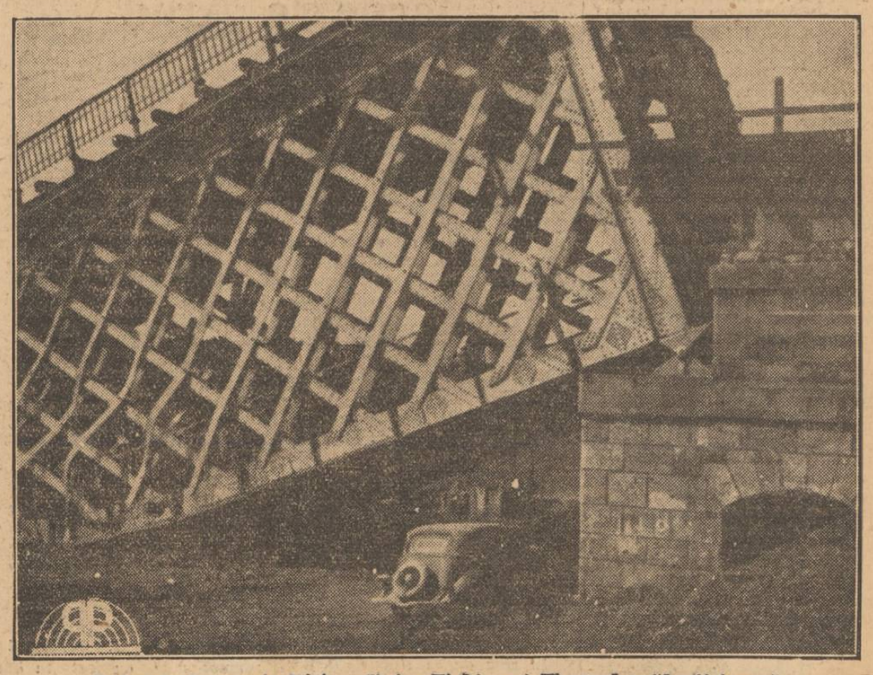

Podul de fier peste Nistru, dintre Tighina şi Tiraspol, prăbuşit în apă